

Електронний журнал «Державне управління: удосконалення та розвиток» включено до переліку наукових фахових видань України з державного управління (Категорія «Б», Наказ Міністерства освіти і науки України № 1643 від 28.12.2019).

Спеціальність – 281.

Державне управління: удосконалення та розвиток. 2024. № 4.

DOI: <http://doi.org/10.32702/2307-2156.2024.4.13>

УДК 352/354 : 330.322 : 338.49

A. V. Dergach,

к. держ. упр., доцент,

доцент кафедри виробничого та інвестиційного менеджменту,

Національний університет біоресурсів і природокористування України

ORCID ID: <https://orcid.org/https://orcid.org/0000-0003-2713-0094>

**ДЕРЖАВНО-ПРИВАТНЕ ПАРТНЕРСТВО ЯК ІНСТРУМЕНТ
ЗАЛУЧЕННЯ ІНВЕСТИЦІЙ ДЛЯ ВІДНОВЛЕННЯ ТА РОЗВИТКУ
ОБ'ЄКТІВ ІНФРАСТРУКТУРИ ТЕРИТОРІАЛЬНИХ ГРОМАД**

A. Dergach,

*PhD in Public Administration, Associate Professor, Associate Professor of the
Department of Production and Investment Management, National University of
Life and Environmental Sciences of Ukraine*

**PUBLIC-PRIVATE PARTNERSHIP AS A TOOL FOR
ATTRACTING INVESTMENTS FOR THE RESTORATION AND
DEVELOPMENT OF INFRASTRUCTURE FACILITIES OF
TERRITORIAL COMMUNITIES**

У статті розкрито визначальну роль державно-приватного партнерства (ДПП) у відбудові та розвитку об'єктів інфраструктури в

територіальних громадах України. Встановлено, що ДПП дозволяє ефективніше використовувати власні ресурси, знаходити найбільш раціональні шляхи співпраці державних інститутів з приватними інвесторами, створювати нові робочі місця, залучати міжнародні інвестиції під державні гарантії. Визначено, що найбільш поширеними проблемами для запровадження проєктів ДПП є: низький рівень державної фінансової підтримки у майбутніх періодах, відсутність чіткого поділу ризику між партнерами, складність реалізації інвестиційних проєктів, недосконалість нормативно-правової бази, низький ступінь захисту інвестицій та страхування воєнних ризиків. Обґрунтовано, що для повноцінного функціонування системи ДПП Верховній Раді України необхідно прийняти законопроект № 7508, який передбачає спрощення процедури підготовки та реалізації проєктів ДПП для відбудови зруйнованих та побудови нових об'єктів інфраструктури. Для активізації ДПП органам публічної влади рекомендовано посилити діяльність з удосконалення нормативно-правової бази для відновлення інфраструктури територіальних громад, сформувати реєстр пріоритетних об'єктів для відбудови, розробити механізми стимулювання приватних інвесторів, ефективніше використовувати власні комунікативні ресурси для налагодження співробітництва з міжнародними партнерами.

The defining role of public-private partnership (PPP) in the reconstruction and development of infrastructure objects in territorial communities in Ukraine is considered in the article. It is established that PPP allows to use their own resources more efficiently, find the most rational ways of cooperation of state institutions with private investors, create new jobs, attract international investments under state guarantees. The most common problems for the introduction of PPP projects were determined, among them: low level of government financial support in future periods, lack of clear risk allocation among partners, complexity of implementing investment projects, imperfection of the

regulatory framework, low level of investment protection and insurance against military risks, and absence of effective institutions in project management. It is substantiated that for the full functioning of the PPP system the Verkhovna Rada of Ukraine has to adopt the Bill No. 7508, which provides for the simplification of the procedure of preparation and implementation of PPP projects to rebuild the destroyed and build new infrastructure objects. It is proposed to strengthen activities aimed at improving the legal basis for restoring infrastructure in territorial communities, forming a register of priority objects for restoration, developing motivational mechanisms for private investors and utilizing their own communication resources for more effective cooperation with international partners. At various levels of public administration, it is recommended to develop long-term development strategies for territorial communities, allowing potential domestic and foreign private investors to integrate significant financial resources into the joint reconstruction and development of infrastructure objects in settlements. It is suggested to establish a nationwide network of institutions for comprehensive support, monitoring, accompaniment and tracking of PPP projects implementation. The preparation of professional personnel for PPP project development and ensuring full-cycle management of their implementation is advised. Investors' protection and return on investments are to be guaranteed through the introduction of a system for insuring long-term investments against war risks, including reinsurance by international companies.

Ключові слова: *державно-приватне партнерство, об'єкти інфраструктури, публічне управління, органи публічної влади, інвестиційні ресурси, відбудова територіальних громад, інвестиційні проєкти, співпраця влади та бізнесу, концесія, повоєнне відновлення територій.*

Keywords: *public-private partnership, infrastructure objects, public administration, public authorities, investment resources, reconstruction of territorial communities, investment projects, cooperation between government and business, concession, post-war restoration of territories.*

Постановка проблеми у загальному вигляді та її зв'язок із важливими науковими чи практичними завданнями. Значна частина населених пунктів постійно зіштовхується з проблемою старіння і зношення об'єктів транспортної, енергетичної, житлової, комунальної, соціальної та іншої інфраструктури, які забезпечують комфортне та безпечне проживання жителів територіальних громад. З 2022 року через повномасштабне вторгнення РФ в Україну та ведення бойових дій на українських територіях спостерігається руйнування міських та сільських поселень, пошкодження або повне знищення багатоквартирних та приватних житлових будинків, державних установ, освітніх, медичних та соціальних закладів, доріг, мостів, переходів, ліній електропередач та зв'язку, газо- та водопровідних мереж тощо. З урахуванням світового досвіду державно-приватне партнерство (ДПП) може стати одним із ключових інструментів відбудови та розвитку об'єктів інфраструктури в територіальних громадах в Україні. З однієї сторони, через різні механізми публічного управління (нормативно-правовий, організаційний, фінансовий, економічний, інституціональний та ін.) держава повинна створити сприятливе середовище для залучення вітчизняних та зарубіжних приватних партнерів до співпраці за проектами ДПП, а з іншої сторони – успішність реалізації таких проектів залежить від виконання кожним з учасників визначених зобов'язань за угодами співпраці та надання державою гарантій для збереження інвестицій. Зважаючи на позитивні міжнародні практики використання публічно-приватного партнерства, питання впровадження в Україні проектів ДПП для будівництва, модернізації, реконструкції та відновлення інфраструктурних об'єктів у територіальних громадах потребують додаткового вивчення.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Значна кількість наукових праць присвячена питанням реалізації проектів ДПП для відновлення та розвитку об'єктів інфраструктури українських територій. Так, М. Дубель та А. Пащенко акцентують увагу на тому, що ДПП як інструмент втілення державної політики для відновлення інфраструктури дозволяє ефективніше

використати власні ресурси, знайти найбільш раціональний варіант співпраці державних інститутів з приватними інвесторами, стимулювати модернізаційні процеси у формуванні політик розвитку територій [1, с. 64]. На думку Р. Щура та А. Кропельницького, масштабне знищення інфраструктури та соціальних об'єктів призвело до значних економічних та гуманітарних втрат в Україні, через що ДПП повинно стати одним з ефективних інструментів забезпечення взаємодії влади та приватного бізнесу для відбудови та реконструкції інфраструктури, відновлення виробництва та створення нових робочих місць. Вони вважають, що через обмеження фінансових можливостей місцевих бюджетів ДПП дозволить залучити зовнішні інвестиції та активізувати внутрішній приватний капітал, тому його необхідно використовувати не лише на державному та регіональному рівнях, а й на рівні територіальних громад [2]. С. Приліпко відмічає важливість ролі органів публічної влади у розробці й реалізації стратегій територіального розвитку на основі ДПП, що забезпечить формування сприятливого середовища для залучення інвестицій у будівництво та розвиток об'єктів транспортної, житлово-комунальної, виробничої та соціальної інфраструктури. Однак, недостатність впровадження проєктів ДПП на регіональному і місцевому рівнях спричинена низькою активністю органів місцевого самоврядування та самих жителів територіальних громад [3]. І. Лук'яненко та М. Мар'янович також зазначають про те, що низька інституційна спроможність органів публічної влади та їх незацікавленість ініціювати складні в підготовці інфраструктурні проєкти не дають змоги використати увесь потенціал ДПП для реалізації пріоритетних завдань держави щодо підвищення якості життя населення та покращення умов для ведення бізнесу [4, с. 296]. З попереднього досвіду реалізації проєктів ДПП за кордоном М. Прокопчук визначає ряд проблем, які також характерні для України та призводять до зниження пріоритетності у використанні такого інструменту співпраці між органами влади та приватним сектором: низький рівень державної фінансової підтримки у майбутніх періодах, відсутність

чіткого поділу ризику між партнерами, складність впровадження інвестиційних проєктів через довгострокові терміни та змішану форму їх реалізації [5, с. 217]. Під час аналізу наукових праць вищезазначених та інших дослідників встановлено, що питання використання інструменту ДПП для відновлення та розвитку інфраструктурних об'єктів територіальних громад потребують більш детального вивчення.

Формулювання цілей статті (постановка завдання). Метою статті є розгляд нормативно-правової бази та проблем реалізації проєктів ДПП для відновлення та розвитку об'єктів інфраструктури населених пунктів, надання рекомендацій для налагодження ефективної співпраці за договорами ДПП між державою та приватними інвесторами на довгострокову перспективу.

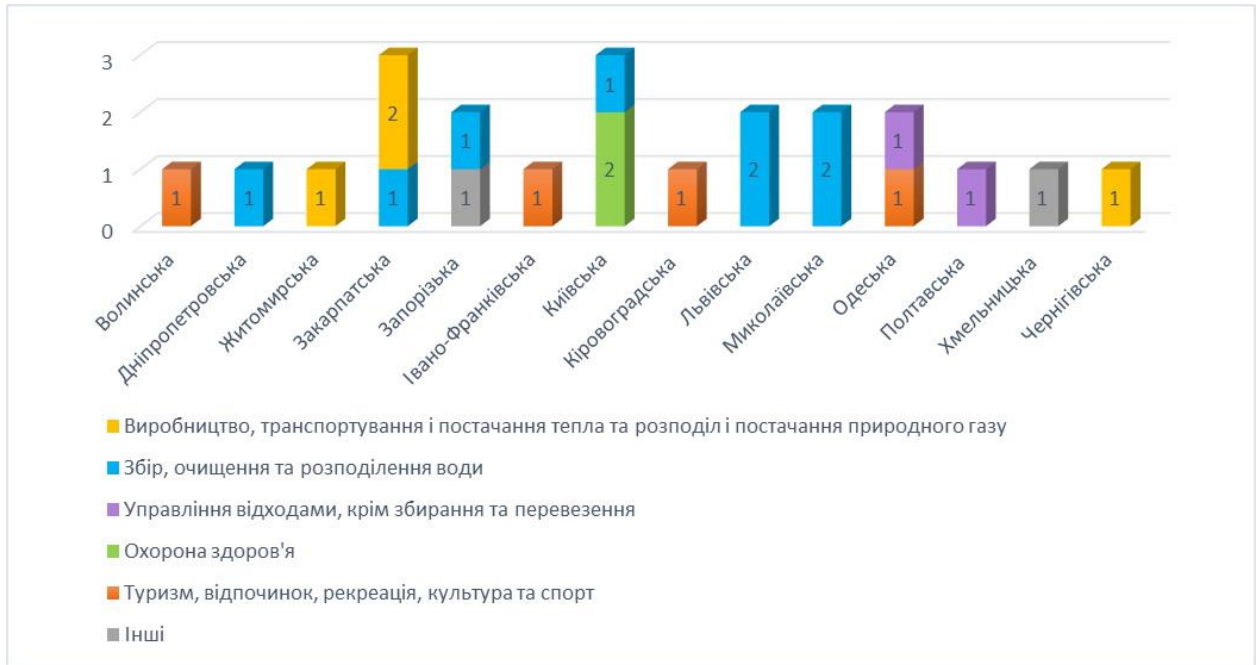
Виклад основного матеріалу дослідження. Відповідно до законодавства України ДПП визначено як співробітництво між державою Україна, АР Крим, територіальними громадами в особі відповідних державних органів, що згідно із Законом України «Про управління об'єктами державної власності» здійснюють управління об'єктами державної власності, органів місцевого самоврядування, НАН України, національних галузевих академій наук (державних партнерів) та юридичними особами, крім державних та комунальних підприємств, установ, організацій (приватних партнерів). Такі взаємовідносини між суб'єктами можуть відбуватися на основі концесійного договору, договору управління майном, договору про спільну діяльність та іншого договору, що регулюють взаємовідносини між учасниками під час реалізації інфраструктурних проєктів. До ознак здійснення ДПП віднесено: створення та/або будівництво об'єкта (включаючи нове будівництво, реконструкцію, реставрацію, капітальний ремонт та технічне переоснащення) та/або управління ним; довготривалість партнерських відносин терміном від 5 до 50 років; передача приватному інвестору частини ризиків; внесення приватним партнером інвестицій в об'єкт ДПП [6, 7].

Законом України «Про державно-приватне партнерство»

регламентовано, що у територіальних громадах реалізація проєктів між державою та бізнесом може відбуватися у таких сферах: встановлення модульних будинків та будівництво тимчасового житла для внутрішньо переміщених осіб; будівництво та капітальний ремонт житлових будинків, повністю чи частково зруйнованих внаслідок бойових дій; будівництво доріг, мостів, шляхопроводів; збір, очищення та розподілення води; управління відходами; надання освітніх, соціальних та медичних послуг; управління соціальними закладами, пам'ятками архітектури та культурної спадщини; створення та управління об'єктами туризму, відпочинку, рекреації, культури та спорту тощо [7]. Концесія є однією з форм реалізації дороговартісних та довготермінових інфраструктурних проєктів, що передбачає надання концесієдавцем концесіонеру права на створення та/або будівництво (реконструкцію, реставрацію, капітальний ремонт, технічне переоснащення) об'єкта та/або управління об'єктом концесії, та/або надання суспільно значущих послуг згідно з концесійним договором з передачею концесіонеру переважної частини операційного ризику [8].

Здавалося б, що в межах існуючої нормативно-правової бази (чинних кодексів України, законів України, постанов Кабінету Міністрів України, наказів центральних органів виконавчої влади) Україна може претендувати на залучення значних обсягів внутрішніх та зовнішніх приватних інвестицій для реалізації спільних проєктів ДПП, спрямованих на відновлення зруйнованих населених пунктів та інфраструктурних об'єктів. Однак, статистичні дані свідчать про низьку активність інвесторів залучати кошти на їх відбудову та розвиток. Так, за даними центральних та місцевих органів виконавчої влади в Україні станом на 01.01.2024 р. на умовах ДПП укладено 198 договорів, з яких реалізується 22 договори (10 – концесійних договорів, 6 – договорів про спільну діяльність, 6 – інших договорів), 166 договорів не реалізується (115 – не виконується, 51 – розірвані / закінчився термін дії), 10 призупинені у зв'язку зі збройною агресією російської федерації проти України. Найбільше проєктів ДПП реалізується у сферах збору, очищення та

розподілення води – 8; туризму, відпочинку, рекреації, культури та спорту – 4; виробництва, транспортування і постачання тепла та розподілу і постачання природного газу – 4; найменше – у сфері управління відходами, крім їх збирання та перевезення – 2 (рис. 1).

Рис. 1. Стан здійснення ДПП в Україні (станом на 24.01.2024 р.)

Джерело: за даними Міністерства економіки України [9].

За дослідженнями представництва глобальної антикорупційної неурядової організації Transparency International Ukraine Україна має досить слабку позицію щодо залучення міжнародних інвестицій, що негативно впливає на реалізацію проєктів ДПП. До основних причин, які характеризують послаблення ділової активності інвесторів, належить: недовіра до судової системи України, змінність політики та пріоритетів держави, відсутність чіткого довгострокового бачення розвитку держави, корупція, складність української сфери будівництва та дозвільної системи, низький ступінь захисту інвестицій, відсутність ефективних інституцій у сфері управління проєктами тощо. Складно очікувати, що ситуація в сфері ДПП істотно зміниться, якщо не здійснити розбудову системи захисту прав інвесторів та не сприяти розвитку інституцій підтримки й управління

проектами. Для забезпечення функціонування системи ДПП в Україні необхідно реалізувати комплекс заходів із підвищення інституційної спроможності, розробки чітких методик і політик ДПП, реформування сфери захисту інтересів інвесторів [10].

Наразі для повноцінного функціонування системи ДПП на загальнодержавному рівні не вистачає прийняття законопроекту № 7508 «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо вдосконалення механізму залучення приватних інвестицій з використанням механізму державно-приватного партнерства для пришвидшення відновлення зруйнованих війною об'єктів та будівництва нових об'єктів, пов'язаних з післявоєнною перебудовою економіки України», який був зареєстрований у Верховній Раді України у липні 2022 року. Його мета полягає у спрощенні процедури підготовки та реалізації проектів ДПП для відбудови зруйнованих та побудови нових об'єктів інфраструктури. Він передбачає низку реформ, зокрема:

- впровадження електронної системи закупівель для проектів ДПП за стандартами ЄС;

- повноцінне впровадження типу проектів ДПП, заснованих на платежах з бюджету, де держава не передає інвестору ризик попиту, а по суті оплачує «інфраструктуру в розстрочку» для післявоєнного відновлення України;

- спрощення процедури підготовки проектів ДПП, особливо тих, які стосуватимуться відновлення інфраструктури у післявоєнний період, проектів нового будівництва, що пов'язані з пост-воєнною перебудовою економіки, а також «малих» проектів вартістю до 5,3 млн євро;

- спрощення загальної процедури підготовки проектів ДПП на державному та місцевому рівнях [11].

На думку інвесторів, розроблення законів України «Про державно-приватне партнерство» [7] та «Про концесію» [8] відбувалося у різний час, тому вони досі повною мірою не синхронізовані. Для більш ефективного

застосування механізмів ДПП у сучасних умовах необхідні нові зміни у законодавстві, зокрема ті, що передбачені у законопроекті № 7508. Наприклад, він дозволяє використання донорських коштів напряму. На підставі договору ДПП донор отримає певні права щодо контролю за використанням коштів, тоді як функція органів публічної влади полягатиме лише у наданні земельної ділянки та у наданні побудованого житла пільговим категоріям громадян. Соціальна інфраструктура та житлові об'єкти постраждали найбільше через повномасштабне вторгнення РФ в Україну, тому вони є перспективними напрямками під час реалізації проєктів ДПП. Для більш ефективної реалізації механізмів ДПП потрібно змінити Податковий кодекс в частині регулювання концесії, оскільки він не адаптований до закону 2019 року першочергово. Не менш важливе значення має верховенство права, залучення інвестицій у підготовку кадрів та мінімізація військових ризиків через їх страхування [12].

За попередніми оцінками Світового банку для відбудови українських територій необхідно вкласти близько 411 млрд дол. Оскільки фінансові ресурси держави обмежені, Уряд України розглядає приватні інвестиції як важливе джерело повоєнного відновлення територій. Основною проблемою зниження активності інвесторів є страхування довгострокових вкладень від воєнних ризиків, які в окремих випадках наближаються до 100 %. Через те, що страхова премія може дорівнювати або перевищувати об'єкт страхування, таке страхування втрачає сенс та застерігає інвесторів від залучення додаткових фінансових ресурсів. Наразі Міністерство економіки України працює над різними способами страхування інвестицій від воєнних ризиків, які включатимуть компенсаційні виплати інвесторам внаслідок настання страхового випадку. Це може бути не тільки компенсація прямих збитків від зруйнованого майна, а й компенсація самої втраченої інвестиції. До реалізації проєктів зі страхування воєнних ризиків залучатимуть міжнародні компанії та спеціальні страхові фонди від урядів країн-партнерів – Багатосторонню агенцію з гарантування інвестицій (MIGA), що входить до групи Світового

банку, американську Фінансову корпорацію з розвитку (DFC), Експортно-кредитне агентство Франції, страхові фонди з Данії, Німеччини, Японії тощо. Окремим напрямом страхування інвестицій від воєнних ризиків є залучення до процесу таких перестрахових компаній як Lloyd's чи Marsh McLennan, що дозволить зменшити вартість страхування до 3-4% річних від суми залучених інвестицій [13].

Ефективна реалізація проєктів ДПП у територіальних громадах дозволить забезпечити злагоджене функціонування усіх об'єктів виробничої і соціальної інфраструктури, завдяки чому кожний житель населеного пункту зможе отримувати якісні й доступні публічні послуги, працювати й відпочивати у гідних умовах, брати участь у суспільному житті [15, с. 12].

Висновки та перспективи подальших розвідок у даному напрямі. Отже, ДПП має стати одним із ключових інструментів залучення інвестицій для відновлення та розвитку об'єктів інфраструктури територіальних громад. Для активізації цієї форми співпраці органи публічної влади повинні посилити діяльність з удосконалення нормативно-правової бази для відновлення інфраструктури територіальних громад, сформувати реєстр пріоритетних об'єктів для відбудови, розробити механізми публічного управління для стимулювання приватних інвесторів, ефективніше використовувати власні комунікативні ресурси для налагодження співробітництва з міжнародними партнерами (міжнародними організаціями, інвестиційними фондами, посольствами, муніципалітетами та іншими зовнішніми суб'єктами). Крім того, для успішної реалізації проєктів ДПП на різних рівнях публічного управління необхідно:

– здійснити реформування нормативно-правової бази шляхом прийняття законопроекту № 7508 від 01.07.2022 р. «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо вдосконалення механізму залучення приватних інвестицій з використанням механізму державно-приватного партнерства для пришвидшення відновлення зруйнованих війною об'єктів та будівництва нових об'єктів, пов'язаних з післявоєнною

перебудовою економіки України»;

– розробити довгострокові стратегії розвитку територіальних громад, які дозволять потенційним внутрішнім та зовнішнім приватним інвесторам інтегрувати значні фінансові ресурси у спільну відбудову та розвиток об'єктів інфраструктури населених пунктів;

– створити загальнонаціональну мережу інституцій для всебічної підтримки, моніторингу, супроводу та відстеження реалізації проєктів ДПП;

– підготувати професійні кадри для розроблення проєктів ДПП та забезпечення управління повним циклом їх реалізації;

– гарантувати інвесторам захист та повернення вкладень через запровадження системи страхування довгострокових вкладень від воєнних ризиків, включаючи перестраховування від міжнародних компаній.

Подальші дослідження у даному напрямі стосуватимуться удосконалення нормативно-правового, організаційного та фінансово-економічного механізмів співпраці органів публічної влади із закордонними інвесторами щодо відбудови інфраструктурних об'єктів територіальних громад на основі реалізації проєктів ДПП.

Література

1. Дубель М, Пащенко А. Методологічні засади політики державно-приватного партнерства у процесі соціально-економічного відновлення України. *Наукові праці міжрегіональної академії управління персоналом. Політичні науки та публічне управління*. 2023. № 2(68). С. 61-66.

2. Щур Р. І., Кропельницький А. О. Особливості реалізації державно-приватного партнерства на регіональному рівні. *Актуальні проблеми розвитку економіки регіону*. 2023. № 19. Т.1. С. 219-226.

3. Приліпко С. М. Публічне управління розвитком територій на основі реалізації проєктів державно-приватного партнерства на засадах сталого розвитку. *Державне управління: удосконалення та розвиток*. 2020. № 2. URL : <http://www.dy.nauka.com.ua/?op=1&z=1559> (дата звернення: 13.04.2024).

4. Лук'яненко І. Г., Мар'янович М. Е. Роль державно-приватного

партнерства в розбудові критичної інфраструктури для досягнення Цілей сталого розвитку в Україні. *Бізнес Інформ*. 2020. № 1. С. 291-297.

5. Прокопчук М.В. Механізми державно-приватного партнерства у сфері інфраструктури: досвід країн ЄС. *Наукові перспективи*. 2020. № 5 (5). С. 209-221.

6. Про управління об'єктами державної власності : Закон України від 21.09.2006 р. № 185-V. URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/185-16#Text> (дата звернення: 14.04.2024).

7. Про державно-приватне партнерство : Закон України від 01.07.2010 р. № 2404-VI. URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2404-17#Text> (дата звернення: 14.04.2024).

8. Про концесію: Закон України від 03.10.2019 р. № 155-IX. URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/155-20#Text> (дата звернення: 14.04.2024).

9. Стан здійснення ДПП в Україні : Департамент інвестицій, інновацій та інтелектуальної власності Міністерства економіки України. URL : <http://surl.li/niwg> (дата звернення: 14.04.2024).

10. Даценко В., Гречуха Д., Черевиков Є. Державно-приватне партнерство як інструмент відбудови України. К.: Transparency International Ukraine, 2023. 33 с.

11. Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо вдосконалення механізму залучення приватних інвестицій з використанням механізму державно-приватного партнерства для пришвидшення відновлення зруйнованих війною об'єктів та будівництва нових об'єктів, пов'язаних з післявоєнною перебудовою економіки України : законопроект реєстр. № 7508 від 01.07.2022 р. URL: <https://itd.rada.gov.ua/billInfo/Bills/Card/39902> (дата звернення: 14.04.2024).

12. Як співпраця держави та бізнесу допоможе відбудувати Україну. *Економічна правда*. Спецпроект «Відбудова України». URL: https://www.epravda.com.ua/cdn/cd1/2023/spivpratsia_derzhavy_ta_biznesu_dopomozhe/ (дата звернення: 14.04.2024).

13. Страхування воєнних ризиків. Як влада планує вмовити інвесторів вкладати в Україну зараз. *Економічна правда*. URL :

<https://www.epravda.com.ua/publications/2023/07/4/701830/> (дата звернення: 14.04.2024).

14. Васильєва Н., Васильєва О., Приліпко С. Публічне управління сталим розвитком територій. *Збірник наукових праць ЛОГОΣ*. Квітень 2020. С. 12-14. URL : <https://doi.org/10.36074/24.04.2020.v2.03> (дата звернення: 14.04.2024).

References

1. Dubel, M. and Pashchenko, A. (2023), “Methodological principles of public-private partnership policy in the process of socio-economic restoration of Ukraine”, *Naukovi pratsi mizhrehionalnoi akademii upravlinnia personalom. Politychni nauky ta publichne upravlinnia*. vol. 2(68), pp. 61-66.

2. Shchur, R. I. and Kropelnytskyi, A. O. (2023), “Features of realization of public-private partnership at the regional level”, *Aktualni problemy rozvytku ekonomiky rehionu*, vol. 19, t. 1, pp. 219-226.

3. Prylipko, S. (2020), “Public administration of territories development founded on the implementation of public-private partnership projects based on sustainable development”, *Derzhavne upravlinnya: udoskonalennya ta rozvytok*, [Online], vol. 2, available at: <http://www.dy.nayka.com.ua/?op=1&z=1559> (Accessed 14 April 2024).

4. Lukianenko, I. H. and Marianovych, M. E. (2020), “The role of public-private partnership in the development of critical infrastructure to achieve sustainable development goals in Ukraine”, *Biznes Inform*, vol. 1, pp. 291-297.

5. Prokopchuk, M.V. (2020), “Mechanisms of public-private partnership in the field of infrastructure: experience of EU countries”, *Naukovi perspektyvy*, vol. 5 (5), pp. 209-221.

6. The Verkhovna Rada of Ukraine (2006), The Law of Ukraine “About management of state-owned objects”, available at: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/185-16#Text> (Accessed 14 April 2024).

7. The Verkhovna Rada of Ukraine (2010), The Law of Ukraine “About public-private partnership”, available at: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2404-17#Text> (Accessed 14 April 2024).

8. The Verkhovna Rada of Ukraine (2019), The Law of Ukraine “About the concession”, available at: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/155-20#Text> (Accessed 14 April 2024).

9. Departament investytsii, innovatsii ta intelektualnoi vlasnosti Ministerstva ekonomiky Ukrainy (2024), “The status of PPP implementation in Ukraine”, available at: <http://surl.li/niwg> (Accessed 14 April 2024).

10. Datsenko, V. Hrechukha, D. and Cherevykov, Ye. (2023), *Derzhavno-privatne partnerstvo yak instrument vidbudovy Ukrainy [Public-private partnership as a tool for reconstruction of Ukraine]*, Transparency International Ukraine, Kyiv, Ukraine.

11. The Verkhovna Rada of Ukraine (2022), The bill “On the introduction of amendments to some legislative acts of Ukraine regarding the improvement of the mechanism of attracting private investments using the mechanism of public-private partnership to speed up the restoration of objects destroyed by the war and the construction of new objects related to the post-war reconstruction of the economy of Ukraine”, available at: <https://itd.rada.gov.ua/billInfo/Bills/Card/39902> (Accessed 14 April 2024).

12. Ekonomichna pravda. Spetsproiekt “Vidbudova Ukrainy” (2023), “How the cooperation of the state and business will help rebuild Ukraine”, available at: https://www.epravda.com.ua/cdn/cd1/2023/spivpratsia_derzhavy_ta_biznesu_dopo_mozhe/ (Accessed 14 April 2024).

13. Ekonomichna Pravda (2023), “How power plans to persuade investors to invest in Ukraine now”, available at: <https://www.epravda.com.ua/publications/2023/07/4/701830/> (Accessed 14 April 2024).

14. Vasylieva, N. Vasylieva, O. and Prylipko, S. (2020), “Public administration of sustainable development of territories”. *Zbirnyk naukovykh prats. ΛΟΓΟΣ*, pp. 12-14. Available at: <https://doi.org/10.36074/24.04.2020.v2.03> (Accessed 14 April 2024).

Стаття надійшла до редакції 14.04.2024 р.